

2017

12/2017

• ATYP magazín & Přicházíme v míru

Děkujeme za pozvání do pořadu Přicházíme v míru. Poznat takhle zblízka Michala Roškaňuka a Jaroslava Duška byl zážitek. Ángel byl v divadle poprvé, teda podruhé, protože Michal nás tam vzal několik dní předem, aby se s Ángelem seznámil a všechno mu tam ukázal.

Ángel říká, že se mu v divadle líbí. Ale že se mu nelíbí tma (kde seděli diváci), že se mu líbí světlo (kde jsme seděli my). Většinu času proběhal, což se mu očividně líbilo, určitě i to, že neběhal sám.

Jsme rádi, že jsme byli společně právě s Hoškovými, protože je už delší dobu sledujeme a moc jim držíme palce.

Moc děkujeme Dáše z ATYPu za hezký článek!

Ptáte se nás, zda bude záznam - ano, mělo by být v brzké budoucnosti na youtube, dáme vědět.

[ATYP magazín – Angel Chuecos v Přicházíme v míru](#)

• Vánoční ohlédnutí

Letošní prosinec je pro nás plný požehnání. Ježíšek přinesl začátkem prosince stromeček a ozdoby, a Ángel ho skoro celý ozdobil sám (kromě světýlek a hvězdy na špičce).

Mikuláše Ángel vyhlížel celý den, a když pak od něj našel v dárku také Mikulášovský převlek, tak se do něj mnohokrát v prosinci převlékal, vždy s velkou radostí. Poprvé se těšil na Mikulášskou besídku a řekl i básničku. V posledních letech se sice těšil, ale pak nechtěl jít do dané místnosti, jednou se tam doslova složil na zemi a křičel... a teď i s básničkou v místnosti plné dětí a ruchu... A pak se ještě šel mazlit s Andělem, dát ruku

Mikulášovi a od Čerta si nechal ukázat pytel a dát kousek uhlí. Jinak pečeme perníčky, pálíme svíčky a užíváme vánoční atmosféru.

<https://www.facebook.com/watch/?v=2048461555382227>

Tři dny Ángelkovi trvalo, aby ozdobil pomeranč hřebíčkem... Nejdřív jsem zdobila sama. Pak to zkusil, ale po chvilce prohlásil, že to neumí a ať to dělám já. Nakonec do toho šel a přidal se i ke zpívání koledy.

Proto jsem ho natáčela - obzvlášť když říká, že něco nejde, že to dělat nebude nebo že to neumí, a později to s radostí dělá, tak to dokumentujeme a ukazujeme mu, jak je šikovný

a jak to hezky zvládnul.

Tím že Ángel začal číst, tak Vánoce dostávají nový rozměr, protože už sám přečetl několik jmenovek na dárcích nebo četl nahlas kousek pohádky.

Přejeme krásné svátky, plné klidu, pohody, magie, kouzel a zázraků.

<https://www.facebook.com/watch/?v=2050652918496424&t=2>

Ángelovy historky

• "Jak se mám?!"

Jsem na služebce. Volám domů, povídáme si s manželem. Prosím, ať mě dá nahlas, že chci pozdravit Ángelka:

Ahoj, Ángelku.

Ángel: Ahoj, maminko. (Super, hezky odpověděl.)

Jak se máš?

Ángel: Já se mám dobře. (Ha, zase hezky odpověděl.)

A co děláš?

Jenže ve stejnou chvíli něco říkal Ángel... nerozuměla jsem, tak se ptám, co říkal.

Ángel: Jak se máš ty? (omdlívám štěstím a dojetím)

Mám se taky dobře. Děkuju, že ses mě zeptal. Jsem tady v hotelu, na nějaké konferenci.

A co děláš?.... rozhovor ještě chvilku pokračoval...

Cože!! On se mě zeptal, jak se mám??? Ani jsem to neočekávala, proto jsem se hned ptala dál... To jsou teda změny... Dříve se mnou nechtěl vůbec mluvit, když jsem byla pryč. Závíděla jsem kolegyním, které volaly domů a s dětmi si povídaly o tom, co ten den dělaly. Pak někdy třeba poslouchal, když jsem ho pozdravila, ale po chvíli šel pryč. Postupně se to zlepšovalo a někdy mi i na něco krátce odpověděl. Na poslední služebce mi do telefonu řekl, že nemá čas, což mě rozesmálo a potěšilo, že se mnou mluví. No a dneska už to byl docela rozhovor. Připadám si jak miláček Bohů, že můžu tohle zažívat.

[Ángelovy historky](#)

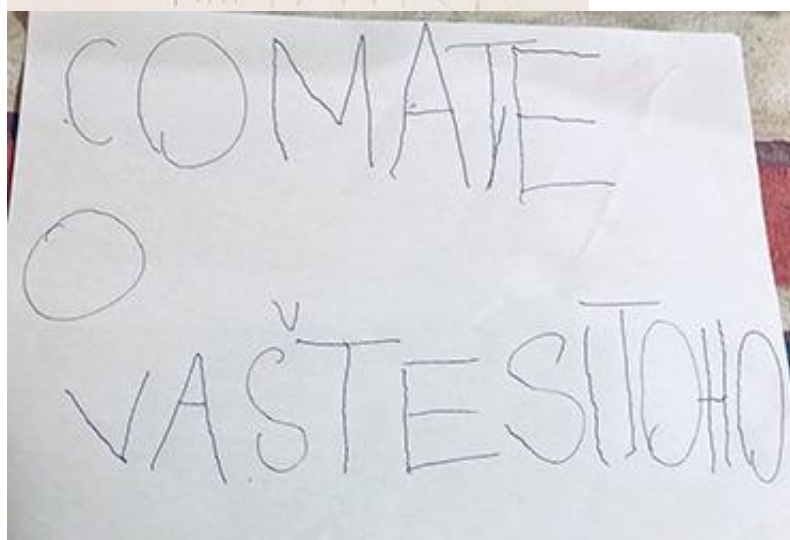
• **THE BEST OF Naši dobrovolníci**

<https://www.youtube.com/watch?v=UMzNzuz6wVM>

11/2017

• **Ángel je fascinován písmeny a začíná číst**

Že je Ángelito fascinován písmeny a slovy, je slabý výraz. Je to teď většinou první a poslední téma dne. Píše s námi i sám. Třeba: "TAŤYNK... MAMYNKA..." A my si (nejen) toho vážíme.

Jeho první přečtený nápis venku byl: Zákaz rybolovu. To, když jsme šli na procházku k našemu oblíbenému rybníku. Nějak jsme asi doufali, že bude jednou číst a psát, ale neřešili jsme kdy - byly jiné priority:

Aby byl šťastný, aby věděl, že ho máme rádi, aby se hodně smál a radoval, abychom s ním měli vztah, to bylo vždy důležitější. Takže kdyby četl a psal vůbec někdy, to by byl velký úspěch. A první krůčky jsou tu dřív, než jsme čekali.

Na školení nás učili mít pro naše děti ty největší a nejtroufalejší sny a věřit v zázraky. A zároveň se na to neupínat a být šťastný už teď. Ne až se bude míň vztekat. Ne až řekne první slova. Ne až napíše první písmenka. Ne až mě obejmě. Ne až mi řekne, že mě má rád. Ne až bude mít první kamarády. Prostě být šťastný teď, se vším, co zrovna je. Milovat ho teď, takového jaký je. I když všude plivá. Vráží do lidí. Hrozně křičí. Nespolupracuje. Všechno vyleje. Všude zhasne... Učí nás milovat a žít šťastný život.

A že začíná číst a psát, z toho máme samozřejmě velkou radost, a on snad ještě větší, jak ho to baví.

<https://www.facebook.com/watch/?v=2034007403494309>

[Ángelovy historky](#)

• Sestřen – Ángelovy historky

Jsme na návštěvě u příbuzných. Přišla mi to vhodná příležitost, abych Ángelovi vysvětlila...

“Ángelku, Michalka a Anička jsou tvoje sestřenice. A ty jsi jejich bratranec.”

“Já nejsem bratranec. Já jsem sestřen. Protože bratranec má bratranice a sestřen má sestřenice.”

[Ángelovy historky](#)

- **Video s Juli z cyklu naši dobrovolníci**

<https://www.youtube.com/watch?v=OyicQh1HjFg>

- **Rozhovor s naší první dobrovolnicí Míšou:
Autismus vnímám jako dar**

Krásný článek o naší Míše.

Míša je jednou z našich prvních dvou dobrovolnic, které nám před 4 lety pomáhaly rozjet Son Rise Program s Ángelem - v době, kdy jsme sami tápali a učili se spoustu nových věcí za pochodu.

Míša za Ángelkem chodila dlouho, a i když se teď věnuje mateřství a malému Pepíčkoví, tak se s její krásnou rodinou setkáváme i nadále a Ágel je vždy štěstím bez sebe, když Míšu vidí.

Jsem ráda, že jsme s manželem přehodnotili náš původní postoj o tom, že dobrovolnictví je nesmysl a že by za Ángelem nikdo nechtěl chodit a už vůbec ne, když žijeme v malém městečku za Prahou... byla to pouze omezenost našeho myšlení.

Díky dobrovolnictví jsme potkali Míšu a mnoho dalších skvělých lidí různého věku,

pohlaví i profesního zaměření, kteří nám mimo jiné přišli ukázat, že svět není tak hrozný, jak se někdy jeví v médiích... dobro a láska vítězí jako v pohádkách!
A kamarády má nejen Ángel, ale i my.

[Autismus vnímám jako dar](#)

10/2017

- **Video s Kubou z cyklu naši dobrovolníci**

<https://www.youtube.com/watch?v=maRBrVf2hWc>

9/2017

- **Video s Ivanou z cyklu naši dobrovolníci**

<https://www.youtube.com/watch?v=ewEA5QgeLjg>

8/2017

- **Video s Viki z cyklu naši dobrovolníci**

<https://www.youtube.com/watch?v=-a4X6Y52e6c>

- **Ángel se zajímá o další děti**

Ángel začíná pomalu, ale jistě vnímat další děti a hraje si s nimi. Fakt hraje a fakt dělají věci společně. To nebývalo. Přijela k nám třeba na návštěvu kamarádka, děti se neviděly aspoň dva roky. Byly jsme připravené, že když to nepůjde, po chvíli odjede. Ale bylo to super. Honily společně želvu, hrály si samy v pokojíčku i s námi v obýváku. A Ángel se s nimi taky rozdělil o nějaké ňaminky.

Také máme historku od naší dobrovolnice Ivany, která s ním byla na dětském hřišti. Prý ho další děti pozorovaly, jak si hraje a dvě za ním přišly. Ángel vymyslel hru a děti ji nadšeně přijaly.

To všechno jsou krásné momenty, které naplňují nás - rodiče, i dobrovolníky.

V minulosti byl vždy sám a o děti nestál, poslední dobou se začíná něco hýbat a měnit.

[Ángelovy historky](#)

7/2017

• Video s Kristy z cyklu naši dobrovolníci

https://www.facebook.com/watch/?ref=embed_video&v=1987858031442580

• Ángelova další "poprvé" a vztah s prababičkou

Ángel nadšeně mluví o tom, že roste nebo že už je větší kluk a u té příležitosti mu pořád říkáme, že ho máme moc rádi a jak je šikovný, že teď umí spoustu věcí, co dřív neuměl, a že se naučí a zvládne v životě všechno, co bude chtít...(i když tohle teda 100% nevíme).

Třeba se šel před pár dní sám vykoupat do bazénu a já jen seděla vedle (jinak trvá na tom, že někdo musí jít s ním). A poprvé šel sám na pánský záchod, když já šla na dámský. To jsem koukala, že se nebál. Také se poprvé sám houpal! Kolikrát jsme mu to vysvětlovali: nohy dopředu, nohy dozadu, ukazovali, houpali se vedle něj, jiné děti mu to ukazovaly... Vždy chtěl, aby ho houpal někdo z nás, příp. ještě říkal, že on to neumí nebo že to nejde, že to dělat nebude, že se to nesmí apod. Stalo se to u našich přátel. O to cennější, že se houpali s kamarádem vedle sebe a Ángel to tak trochu okoukával. Prostě vše má svůj čas.

Veškerý Ángelův pokrok nás samozřejmě těší, ale úplně největší radostí jsou pro nás jeho zlepšující se vztahy. Jeho prababičce bude 90 a ještě že je tak dlouho živa, protože zhruba až od loňska se s ní Ángel občas tulí, pošťuchuje, hraje si s ní a je schopen s ní být i chvíli sám.

Tyto fotky jsou z posledních dvou návštěv a to dnes přišla po příjezdu studená sprcha, protože se polekal krůt a slepic v zahradě a asi hodinu se z toho dostával.

Přivezl si s sebou svoje mimoně a hrdě je pak babičce ukazoval a povídali si o nich.

Aby si k ní šel spontánně sednout na klín a mazlili se, a aby jí dal při příchodu i odchodu pusu, to je stále ještě velká vzácnost a ohromné štěstí, za které jsme velmi vděční.

[Ángelovy historky](#)

• Od naší bývalé dobrovolnice Danči – na výletě s Ángelíčkem v ZOO

Těšili jsme se s Jardou na výlet s Ángelíčkem, ale měli jsme i obavy, jak na nás bude reagovat, protože jsme jej už tři čtvrtě roku neviděli. Brzy však bylo po obavách.

Když jsem šla Ángelíčka vzbudit, reagoval tak, jako bychom se viděli včera a k Jardovi se stále tulil a tulil.

Radost ze setkání trvala dvě hodiny a tak jsme vyrazili „trochu“ později.

Cestu do ZOO jsme si krátili čtením naší oblíbené knížky „O Běluze“. Nejen že si Angelek všechno, co jsme dříve četli, pamatoval, ale ještě ten příběh obohatil svým povídáním.

Po minulé zkušenosti jsem byla připravená i na to, že opět uvidím ze ZOO jen prolézačky, lachtany a tučňáky. Tentokrát jsme však viděli nejen lachtany a tučňáky, ale i ledního medvěda, nejružnější ptáky, navštívili několik pavilonů, ve kterých to občas bylo moc i na mě. A Ángelíček to vše zvládal, maximálně se přišel chytit za ruku, nebo se k jednomu z nás přitulit, když toho bylo na něj moc. Zvládl i tmou a v ní létající kaloně. Velké prolézačce jsme ale neunikli. Tady zbaštil celou svačinku (někdy mi musí vysvětlit, kam to do něj mizí).

Vše proběhlo tak nějak v poklidu a lásce, Dokonce jsme spolu i jeli lanovkou, na kterou bych si s ním při naší minulé návštěvě rozhodně netroufla. Bylo krásné vidět, jak se

Angeliček změnil, jak přijímá ten náš svět zase jinak, jak je s ním lepší domluva. Tak děkujeme Angeličku za to, co můžeme společně zažívat, je to opravdu dar.

[Ángelovy historky](#)

- **Ángel a kyslík**

"Ángelku, můžeš prosím tě zavřít dveře?"

"Nemůžu."

"Aha. A proč?"

...po chvíli přemýšlení:

"Já bych se zamotal do kyslíku."

[Ángelovy historky](#)

- **Video s Januszem z cyklu naši dobrovolníci**

https://www.facebook.com/watch/?ref=embed_video&v=1955352261359824

• Krásné interview s Josefem Schovancem

"...Mít autistické dítě není ani katastrofou ani hanbou. Rodiče by měli být hrdí na to, že mají originálnější dítě a že možná za 20 nebo 30 let všichni pochopí, že to jejich dítě mělo veliké schopnosti a může mít místo ve společnosti - a může pomoci ostatním lidem snít a vymyslet lepší, novou budoucnost."

• Brusinka ve školním roce 2016/2017

Brusinka má za sebou další canisterapeutický rok.

Do školky k dětem s autismem chodíme každý čtvrtek a za tu dobu bylo opět mnoho krásných až magických momentů. Některé z těchto dětí se dříve Brusinky nedotkly, nešly do její blízkosti nebo nevešly dokonce ani do místnosti. Paní učitelky říkají, že některé děti se o Brusinku zajímají i ve dnech, kdy nechodíme, a nosí kartičky s obrázkem pejska.

Na jednom z posledních setkání si začal někdo sám sundávat botičky i ponožky a dal si nožičky na Brusi, přidávaly se další a pak jsme tam seděly v klidu v takové skoro posvátné atmosféře.

Předtím děti Brusinku hladily nebo masírovaly, vodily ji na vodítkách a na konci jako vždy dávaly pamlsky. Loučili jsme se opět pohlazením.

Tyhle všechny děti jsou tak krásné... Tolik křehkosti, citlivosti, spontánnosti. A kontakt snad s celým vesmírem. Jaké pro nás mají poselství? Co nám přišly ukázat? Co nás přišly naučit? Co máme změnit? A jak je co nejlépe podpořit v jejich růstu a štěstí?

P.S. Brusinka půjde jednou rovnou do nebe. Canisterapii dělá od štěněte, teď jí bude 12. Je ztělesněná láska a trpělivost. Od dětí by si nechala líbit snad úplně všechno a vydá ze sebe veškerou energii, doma sebou pak plácne na pelíšek a zbytek dne prospí. Přitom když vyrážíme a beru do ruky canisterapeutickou tašku, stojí hned u dveří a vrtí ocasem.

[Canisterapie](#)

6/2017

• **Video s Barčou z cyklu naši dobrovolníci**

https://www.facebook.com/watch/?ref=embed_video&v=1947975558764161

• **Školní rok 2016/2017**

Ángelova POPRVÉ v tomto školním roce aneb moc děkujeme panu řediteli Zimčíkovi a ZŠ Březová, že můžeme Ágelka učit doma.

POPRVÉ vystřihoval.
POPRVÉ složil puzzle.
POPRVÉ vykrajoval perníčky a dal plech do trouby.
POPRVÉ rozpustil čokoládu a natřel ji na dort.
POPRVÉ rozklepnul vejíčka, umíchal je, připravil na stůl a každému z nás nandal.
POPRVÉ nakreslil domeček, sněhuláka, slunce, mraky, letadlo, pavouka, metro atd.
POPRVÉ pomohl stavět sněhuláka a ozdobil pomeranč hřebíčky.
POPRVÉ řezal pilkou dřevo.
POPRVÉ si při cestování nosil batoh a kufřík.
POPRVÉ poznal, jakým písmenem začíná určité slovo.
A mnoho dalších POPRVÉ... před rokem byla tohle všechno utopie.

Máme doma šťastné a veselé dítě, které se víc zajímá o lidi, děti a svět okolo a které se rádo učí. (Nedávno se naučil říct slovo Venezuela a kabriolet tak, že za mnou několikrát denně po dobu asi týdne chodil, zíral na pusy a nechal si to slabikovat.)

Celkově udělal Ángel v tomto školním roce obrovský pokrok, výrazně se posunul ve všech oblastech, je víc přítomný, víc spolupracuje.

Jsme velmi vděční za domácí vzdělávání, které nám (rodičům a dobrovolníkům) umožňuje pracovat s ním dle jeho tempa, zájmů a motivace, a v momentech jeho pozornosti, navíc v klidném a pozitivním prostředí domova. K učení přistupujeme hravě a kreativně, což ho baví a chce se dozvídat víc.

I venku vše zvládá lépe, včetně výletů, a umí i víc pracovat se strachem, např. nedávno přespal v 9 metrech v domečku na stromě, čehož se nejdřív hodně bál.

"Škola na konci světa" nám spadla z nebe – děkujeme moc a těšíme se na další školní rok.

• **Konference TEDx Prague Women – Co mi přinesl synův autismus**

O naší cestě s Ángelkem, o štěstí za všech okolností, o přístupu k problémům a výzvam...

[TEDxPragueWomen](#)

• **Dobrovolnictví jako antidepresivum**

Nový článek, který napsala Bára, uveřejněný na webu dobrovolnik.cz, přes který jsme našli už několik našich dobrovolníků.

[O tom jak si nás našel dobrovolník Janusz](#)

5/2017

- **Videorozhovor s Gábinou Llewellyn Autismus je vyléčitelný, část 1 a 2**

Gábina a příběh jejího syna, který měl diagnostikovaný nízkofunkční autismus a nyní je mimo autistické spektrum.

<https://www.youtube.com/watch?v=Xa0lwgwEPWw>

<https://www.youtube.com/watch?v=RTWylYx5Zz4>

- **Video s Míšou z cyklu naši dobrovolníci**

Náš dobrovolník Pepa se pustil do natáčení videí s našimi dobrovolníky. Dělá to skvěle a moc mu děkujeme za jeho nadšení a čas! Cílem těchto videí je představit ty skvělé duše, které si chodí hrát s naším Ángelem, a pomoci rozšířit dobrovolnictví v oblasti autismu. První díl je s Míšou, která je jednou z našich prvních dvou dobrovolnic vůbec a která je mimochodem manželkou Pepy. Tak se Pepa tenkrát s Ágelkem seznámil, že si ho půjčili jednou o víkendu na výlet. Pak i Pepa začal chodit za Ágelkem. A nyní k nám chodí občas všichni i s jejich Jozífkem. Z celého srdce děkujeme Míše i Pepovi!

<https://www.youtube.com/watch?v=M2BjH4FMbeM>

- **Náš první společný dort**

Netušila jsem, že bude Ágel pomáhat, protože to nikdy neudělal. Rozlámal a rozpustil čokoládu a pak ji natřel na dort... ukrojil si sám a dal si na talířek, a pak i s lžičkou další porci odnesl tatínkovi. Třeba máte zrovna někdo děti ve fázi, že vůbec nechtějí spolupracovat a o nic kromě svých motivací nejeví zájem - kde byl i Ágel, tak třeba to může být pro někoho povzbuzení, že se to může změnit.

[Ángelovy historky](#)

- Do otázek a odpovědí přibyla další otázka: "Můj syn si nechce čistit zuby, máte nějaké tipy?"

Ángelovi je 9 a teprve několik posledních měsíců si čistí zuby celkem dobře a často z vlastní iniciativy nebo nám ochotněji dovolí mu zuby vyčistit.

Rozhodli jsme se netlačit (on se tak jako tak nenechá) a vždy jsme hledali jednak nějaké alternativy a jednak hravou formu. Např když si nechtěl čistit zuby, navrhli jsme, že tedy za chvíli, až bude chtít on.

Kartáček i pastu jsme mu ochotně nosili do pokojíčku nebo i jinam. Na fotce jeho Spidermanovské období, kde všude lezl a zuby si čistil i zavěšený na dveřích.

Když dovolil, abychom mu čistili zuby my, chválili jsme ho i za mini-chvilku, kdy spolupracoval, to samé když si je aspoň na chvíli čistil sám.

V pokojíčku jsme používali různé hračky, že jim čistíme zuby... Čistili jsme si zuby před ním a s manželem jsme se o tom bavili. Když čistil zuby on nám, jásalí jsme a moc ho chválili, a pak jsme se radovali, jak máme krásné zdravé zuby.

Když se překlopil do druhého extrému a čistil si zuby třeba 30x denně, taky jsme ho chválili.

Když si dal kartáček do pusy a cucal ho, i tehdy jsme mu říkali, jak je šikovný.

Experimentovali jsme s pastami, protože u některých tvrdil, že ho pálí (i když dle nás byly jemné). Zjistili jsme např že velkou roli hraje i barva (jakákoli červená pasta má u něj větší šance než nečervená). Prohlíželi jsme si knížky o zoubkách, viz foto - nejdřív vůbec nechtěl, po čase dovolil knihu otevřít na určité (vždy stejné) stránce. Po další době jsme si mohli vyprávět o určitém obrázku atd.

Zaujaly ho různé příběhy, např jak příšerky čůrají na zoubky a vznikají z toho kazy... to jsme i hráli a přeháněli.

Také jsme zuby začali kreslit, někdy nám dovolil kreslit i příběhy s tím spojené.

Týdny a měsíce jsme každý den kreslili a vystřihovali zuby, některé bílé (zdravé) a některé barevné (s kazy).

No prostě velký a dlouhý proces... a teď ten pocit, když si zuby vyčistí sám od sebe a už všechny (a ne jen jednu stranu), nebo když mu to připomeneme, tak třeba řekne "teď ne" - a za chvíli radostně "a teď už si chci zoubky vyčistit".

Ještě to stále není úplně automatické a perfektní, ale je to lepší o 3000%. Třeba vám nějaká naše zkušenost taky zafunguje - moc držíme palce!!!

[Otázky a odpovědi](#)

4/2017

• Od autistů se máme co učit – rozhovor na www.dobrovolnik.cz

Dobrovolníci do každé rodiny

Kéž by bylo tolik zájemců o dobrovolnictví v oblasti autismu, že by jich každá rodina (která by o to stála) měla několik.

Nejdřív jsme s manželem nevěřili, že bychom mohli tady v Čechách někoho najít a úplně jsme to zavrhli, i když jsme už věděli, že v zahraničí to funguje. Po jednom školení jsme se ale na ten nápad vrhli a během pár týdnů přišly první dvě dobrovolnice. Teď už si život

bez dobrovolníků neumíme představit a věříme, že Ángel dělá takové pokroky i díky nim.

Právě přes www.dobrovolnik.cz jsme našli většinu našich "dobrovolných andělů" a tímto webu moc děkujeme nejen za dobrovolníky, kteří tak přišli k Ángelovi, ale i k mnoha dalším dětem s autismem.

Dobrovolnictví je sexy a oblast autismu je super zajímavá a obohacující.

Pokud znáte někoho, kdo by měl o dobrovolnictví zájem, dejte vědět známe mnoho rodičů v celé ČR, kteří by byli za nové dobrovolníky vděční.

Jestě jednou www.dobrovolnik.cz za všechno děkujeme, i za článek.

[Od autistů se máme co učit](#)

- **Videorozhovor s Barborou Chuecos (Z autismu se nezblázníme)**

<https://www.youtube.com/watch?v=vj8ar6sXXU0>

- **Ángel oslavil 9. naročky (letos bez větší oslavy)**

Už je to 9 let, co k nám přišel ten náš poklad. Letos jsme slavili komorně, protože loni si mě při jeho oslavě odtáhnul do ložnice a rychle zamknul - se slovy "abysme měli klid". Hráli jsme si a ven vyšel, až když cítil, že tam už skoro nikdo není. Tolik dobrodružství jsme už za ty roky prožili... tolik zážitků všech barev a intenzit... tolik jsme se toho všichni tři už naučili... Děkujeme za všechno, i za ty všechny perné chvíle, náročná období, okamžiky zoufalství, slzy, bezmoc, naprosté vyčerpání - to všechno pro nás byl a je motor, abychom se všichni stále učili, jak si přivolat do života víc radosti, štěstí a lásky. A jízda pokračuje!

- **Poprvé: "Mám tě moc rád, maminko"**

Velká událost! Ángelek poprvé řekl: "Mám tě moc rád, maminko". Jen tak. Z ničeho nic. Dokonce dvakrát za sebou. Tato sladká slova jsem slyšela poprvé v životě. A přitom bylo teď několikátýdenní období, kdy byl "víc autistický" např. mluví hodně hlasitě, mnohokrát opakuje stejná slova, věty či scény.

Už to naštěstí známe z dřívějšího. Na jednom školení jsme slyšeli, že je toho na naše děti prostě někdy moc, že je jejich vývoj a rozvoj stojí hodně vnitřního úsilí a že si musí čas od času prostě odpočinout. Tento jejich odpočinek může vypadat, jako že se zastavili nebo dokonce jdou trochu zpátky. Poprvé jsme to výrazněji zažili, když kolem 3. roku přestal používat plínky, ale pak se k nim zase po čase vrátil.

Někdy je to prostě dva kroky dopředu a jeden zpátky. Naučili jsme se udržovat se v klidu, optimismu a víře, že všechno je v naprostém pořádku, a že Ángel dělá to nejlepší, co může. I když to vypadá, že se posouvá zpátky, děláme vše jako normálně a hrajeme si s ním se stejným nadšením a radostí jako jindy.

A pak vždy přijdou momenty překvapení. Jako třeba "Mám tě moc rád, maminko" nebo že nám před pár dny poprvé v životě připravil na stůl příbor (dřív si ho většinou odmítal podat i sám pro sebe) a dokonce sám rozklepnul vajíčka na pánvičku a míchal je, takže nám ve svých 8 letech připravil večeři (a u toho zářil radostí). Stále nějaká poprvé. Život plný štěstí.

[Ángelovy historky](#)

• Ángelek na výletě s naší dobrovolnicí Julií

Měla jsem to štěstí a vypůjčila jsem si Ágelka na celodenní výlet na Karlštejn. Jeli jsme s partou lidí a pejskem, kterého se Ágel zprvu chvíli bál, ale poté na něj volal: "Jerry, pojd', pojd'" nebo "Jerry, nechod' do té vody, je moc špinavá". Byl to naprosto bezvadný výlet, všichni jsme si to moc užili a Ángelek asi nikdy nepřestane překvapovat.

Tentokrát mi párkrát vyrazil dech tím, jak je hrozně v pohodě mezi lidmi, které nezná. Hrál si s nimi a házel si s míčkem, opíral se o ně, když jsme odpočívali, občas je chytil za ruku či společně pozorovali letadla a říkali "la avioneta". Ángelek je nejšikovnější a nejúžasnější, zkrátka boží.

• Jozef Schovanec a jeho hluboká i humorná zpověď na konferenci TEDx s názvem Těžký život neautistů

<https://www.youtube.com/watch?v=vPSAoXJYInA>

- **Reportáž TV Barrandov o dubnu – měsíci autismu**

<https://www.youtube.com/watch?v=ZHxeKyCeWOM>

- **Trička na podporu povědomí o autismu a proč je máme letos červená**

Ángel miluje červenou, tak jsme si objednali červená trička (tedy já protekčně i černé, pózuju s modelem Jozífkem, chlapečkem našich dobrovolníků). Ángel dlouho vykřikoval, že chce nosit jen červenou. Jenže sehnat klučičí červená trička a kalhoty nebo tepláky je docela fuška, většinou se nabízí vše v modré, šedé, černé atd, červených věcí je málo. Pak nám ale homeopatka řekla, že se jí zdá, že Ángelovi to modré tričko nedělá dobře. A podobnou věc nám řekl jeden léčitel. To už mi stačilo, abych konečně vzala Ángela vážně! Prý je to pro něj mnohem lepší kvůli uzemnění. U modré by ještě víc ulítával. I kdyby to tak nebylo, líbí se mi, že si už řekne, co se mu líbí a v čem se cítí dobře... (Kdybyste také chtěli taková trička, i jinak barevná, můžete se obrátit na fb stránku Corvus Bohemia.)

3/2017

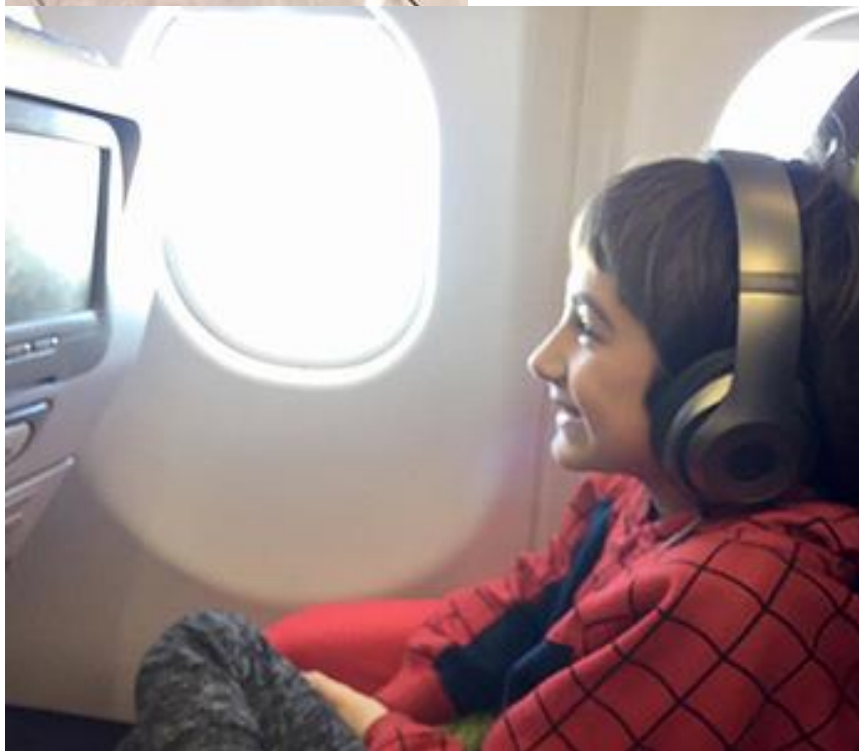
- **Cestování s Ángelem & lidi na zeměkouli jsou přátelé – z Ángelkových historek**

Ángel zvládá cesty stále lépe. Cestování je pro něj spíš příležitostné, ne na denní bázi, takže se patrně o to víc těší.

Nejradši cestuje vlakem, metrem nebo letadlem.

Naposled jsme letěli do Jižní Ameriky, takže to byla dlouhá cesta, ale Ángel byl překvapivě v pohodě a byl to pokrok oproti dřívějším cestám asi o 1000%.

Kvůli počasí nám ulítla 2 letadla, takže jsme cestovali o 24 hodin víc a Ángelek to až na pár náročnějších momentů zvládnul krásně. Dřív chtěl v letadle běhat, když měl sedět, nechtěl pás a vřískal... teď se nic z toho nekonalo a dokonce si vůbec poprvé nosil svůj batůžek a kufřík.

Ano, je pravda, že pozornost budíme i všude v cizině.

Buď se Ángelek "příliš" raduje a tím ostatní fascinuje nebo třeba když se v lijačce ostatní spěchají schovat, tak on běží do největší vřavy. Ale zaplať pánbu za ty dary - dříve jsme budili na veřejnosti pozornost hlavně tím, že měl záchvaty, vzteky, plakal, křičel, utíkal atd.

Na jednom výletě k vodopádům, kde jsme potkali vícero lidí, se tak zamyslel a říká:

"Maminko, lidi na zeměkouli jsou přátelé."

[Ángelovy historky](#)

- **Videorozhovor s Ernestem Chuecos (Z autismu se nezblázníme)**

Díky našim krásným dětem se setkáváme s mnoha fajn lidmi, například s Kristinou a Davidem, kteří mají chlapečka s autismem a založili vlastní YouTube kanál "Z autismu se nezblázníme". Tady jeden z dílů, tentokrát rozhovor mezi dvěma tatínky.

<https://www.youtube.com/watch?v=PkMoRwEn87U>

- **Konference She 8. 4. 2017 v Hostivici – jedním z témat je i Autismus jako dar**

Konference (nejen) pro ženy. Další témata např. o výživě s Margit Slimákovou, svobodná výchova v podání Veroniky Hurdové alias Krkavčí matka, jak peče Radka Rosická, hormonální jóga atd. Celé to moderuje skvělá novinářka a spisovatelka Monika Valentová.

Více info na www.she-is.cz

2/2017

- **Budte hnací silou positivity Vašeho dítěte!**

Článek od Kim, školitelky v Autism Treatment Center v Americe.

[Budte hnaci silou.pdf](#)

- **Dobrovolnictví v oblasti autismu – Reportáž TV Barrandov**

O tom, jak pracujeme s Ágelkem a s dobrovolníky.

[Reportáž TV Barrandov](#)

- **Do odkazů (inspirace) přidáváme film, který nás zaujal: Dítě z Marsu**

Jak se chovat k dítěti, které tvrdí, že je z Marsu, a ani není vaše

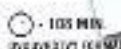
U744847

Sklvěly John Cusack v hlavní roli „inspirativního a poučného putování“ (Cynthia Wickenkamp, *Starz Entertainment*) jako osamělého spisovatele science fiction a adoptivní otce malého chlapce, který tvrdí, že pochází z Marsu. S pomocí nepředvídatelné přítelkyně (Amanda Peet) a své sestry (Joan Cusack) cizího otce zjistí, že byt rodičům znamená udělat pro své dítě vše.

- Audio-visual material: posters, films, television, radio
- Experiments in class
- Laboratory visits
- Home visits
- Self-learning materials
- Materials for home
- External visits
- Audio, video, film, and TV
- Study, class, material, network, and
- Materials, posters, radio, etc.

BONUS

EXPERIMENT

0-12345 6-78
 9-101112 13-141516
 17-181920

15

16c2

NEW LINE CINEMA presents a BARRY WERSCHEW MOORE SCREENPLAY & DIRECTOR PRODUCTION
JOHN CUSACK "MARTIAN DILEMMA" CAMARON PEECE SOPHIE BOUDOIN JUNE PLATT BOBBY COLEMAN AND LEAN COXSON
MUSIC BY LARSON ZEMKE

[illegible][illegible]

Distributors: The McGraw-Hill Companies, 1221 Ave. of the Americas, New York, NY 10020-1346, USA
Distributors: The McGraw-Hill Companies, 1221 Ave. of the Americas, New York, NY 10020-1346, USA

0 595 165 508 839

Z23-Y18493

Šťěstí nezávisí až tolik na vnějších okolnostech, můžeme si ho vytvořit v sobě a tím i v našem životě.

A zázraky se prý dějí denně, jen si jich víc všímat.

- **Spiderman – z Ángelkových historek**

Ángelek nám poslední dobou všude leze po dveřích a skáče, dokonce si tam i čistí zuby... Takový náš Spiderman!

[Ángelovy historky](#)

- **Konference TEDx Prague Women – Co mi přinesl synův autismus**

O naší cestě s Ágelkem, o štěstí za všech okolností, o přístupu k problémům a výzvěm...

[TEDxPragueWomen](#)

- **Dobrovolnictví jako antidepresivum**

Nový článek, který napsala Bára, uveřejněný na webu dobrovolnik.cz, přes který jsme našli už několik našich dobrovolníků.

[O tom jak si nás našel dobrovolník Janusz](#)